

[Sonja Mikkelsen]

At sikre en kraftig øgning i videnindhold i danske produkter og serviceydelser har jeg også nævnt, og jeg har understreget, at vi i Socialdemokratiet lægger megen vægt på det, og vi havde også nogle forslag til, hvordan vi kunne gøre det.

Så står der, at det skal ske ved at øge brugen af udviklingskontrakter og udviklingsprogrammer inden for områder som miljø, arbejdsmiljø, energi, bolig og sundhed.

Jeg vil sige, at vi ikke har begrænset os til de områder, der her er nævnt. Der er både tale om udviklingskontrakter og udviklingselskaber, og andre initiativer er allerede taget fra regeringens side.

Men jeg er ikke klar over, om man lægger helt det samme indhold i dagsordenen som det, jeg her giver udtryk for. Når oppositionen fremsætter forslag om motiveret dagsorden, er det jo som regel, fordi den ønsker, at regeringen skal gøre et eller andet, som regeringen måske ikke helt selv havde tænkt sig at gøre. Derfor vil jeg gerne spørge, hvad der er ærindet med dagsordenen; hvad er det, regeringen skal gøre? Det er vigtigt at vide det, før vi tager endelig stilling til dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Hverken jeg eller hr. Bertel Haarder nåede at få afklaret indstillingerne til dagsordenen i vores tale, så det skal jeg gøre nu. Jeg kan sige, at vi langt hen ad vejen er enige med hr. Rahbæk Møller. Vi er enige i den første pind om, at alle vores uddannelser bør komme op på bedste internationale niveau.

Vi er enige med hr. Rahbæk Møller i, at forskningsindsatsen skal styrkes både kvalitativt og kvantitativt, og vi er enige i, at man også skal øge videnindholdet i danske produkter og serviceydelser. Vi synes også, at udviklingskontrakter er en god idé, og jeg har jo selv som minister været med til at sætte adskillige udviklingsprogrammer i gang. Så langt er vi altså enige.

Hvis punktummet var sat her, kunne både Det Konservative Folkeparti og – det har jeg lovet at sige – Venstre have stemt for den, men det er det ikke. Dels begrænser man sig, dels udpeger man nogle områder, hvor man forpligter regeringen, uanset hvad der måtte komme af saglige diskussioner om behovet for ud-

viklingsprogrammer. Derfor er vi kede af den sidste halvanden linje. Når vi trykker på den røde knap – og det skal både Folketinget og SF vide – er det altså både på grund af denne begrænsning og denne udvidelse samt den meget stramt fastlagte linje inden for udviklingsprogrammerne.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Til fru Anne Birgitte Lundholt skal jeg sige, at der ikke ligger nogen begrænsning i dagsordenen. Der står udtrykkeligt »områder som«, og så har vi nævnt nogle eksempler, men det er rigtigt nok, at der ligger en udvidelse i de områder, der er nævnt. Det er selvfølgelig områder, vi finder er vigtige, men at der er andre områder, der også kan være vigtige, skal jeg da gerne medgive.

Til fru Sonja Mikkelsen skal jeg sige, at jeg ikke oplever nogen modsætning mellem det, statsministeren har sagt, og denne dagsorden. Der er intet punkt, hvor disse to ting står i modsætning til hinanden, men jeg synes, det var nyttigt at konkludere af debatten, og som sagt finder jeg, at statsministerens tale på visse punkter var lidt vag, og derfor kunne jeg godt ønske, at det blev konkretiseret i en dagsorden.

Men som sagt: Der er ikke opbygget nogen modsætning; der er ikke noget, som vi egentlig ikke tror at i hvert fald det største regeringsparti ønsker at lave, men måske ikke den samlede regering, og det giver somme tider den lille antydning af handlingslammelse, som vi har observeret flere gange.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg forstår, selv om man godt kunne være lidt i tvivl, da man hørte indledningen til denne debat, at SF i virkeligheden er enig i den forsknings- og udviklingspolitik og den erhvervsfremmende politik, som regeringen fører. Jeg synes faktisk, at det, som statsministeren sagde i sin tale, ville være en bedre og stærkere konklusion, som kunne stå over den debat, vi har haft her, nemlig at det var regeringens mål, at de samlede forsknings- og udviklingsomkostninger skulle bringes op på niveau med de øvrige nordeuropæiske landes inden år 2000. Det er en melding, der er til at tage og